

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת פקודי

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

כיצד הופכים את הבית למקדש מעט?

לאחר שעם ישראל סיימו לבנות את כל חלקי המשכן, נאמר: "ויביאו את המשכן אל משה" (שמות לט, לג), ומפרש רש"י בלשון קודשו:

"שלא היו יכולין להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן הניח לו הקב"ה הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים שאין כח באדם לזוקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה: איך אפשר הקמתו על ידי אדם? אמר לו (הקב"ה): עסוק אתה בידך נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו".

ביאור הדברים: המשכן היה כבד מאוד וקשה להרמה הן מבחינה פיזית - משום שקרשיו היו כבדים ביותר, והן מבחינה רוחנית - משום שהיו גנוזים בו כוחות קדושה עצומים ביותר כפי שלא ניתן לתאר ולשער. ושאר עם ישראל לא יכלו להקים את המשכן הן מבחינה פיזית והן מבחינה רוחנית. ואילו משה רבנו, מכיון שהיה זך וטהור בתכלית השלמות, מבחינה רוחנית היה ראוי להקים את המשכן, אלא שהיתה לו מגבלה מבחינה פיזית, ובנוגע לכך הקב"ה סייע בעדו ואמר לו: "עסוק אתה בידך נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו", כי כשאדם שלם מבחינה רוחנית, הקב"ה כבר דואג לכל שאר עניניו הגשמיים.

למעשה: ענין הקמת המשכן ברוחניות שייך לכל יהודי ויהודי, כי כל אחד מעם ישראל יכול וצריך לעשות לה' יתברך כעין משכן ומקדש פרטי בתוך הלב שלו ובתוך הבית שלו, כמו שנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח), ודייקו המפרשים מכך שלא נאמר "ושכנתי בתוכו" (בלשון יחיד, שהכוונה בתוך המקדש) אלא נאמר "ושכנתי בתוכם" (בלשון רבים), משמע שרצון הקב"ה לקבוע את דירתו ולשכון בתוך ליבו ובתוך ביתו של כל אחד ואחד מישראל.

לכן כל יהודי צריך להשתדל לקדש את אבריו כדי שהם יהיו ראויים שה' ישכון בתוכם, וכן עליו לדאוג שגם ילדיו היקרים ישמרו על קדושתם ויהיו ראויים לשרת את מלך מלכי המלכים הקב"ה. נוסף על כך: יהודי צריך להפוך את הבית שלו לבית מקדש קטן - בבחינת "מקדש מעט" שה' יסכים ויתרצה לדור בתוכו. וכיצד יוכל לעשות זאת?

מסביר הרבי מליובאוויטש זיע"א:

כשיהודי קובע בביתו ספריית קודש שמונחים בה גמרות, משניות, מדרשים, זוהר הקדוש ושאר ספרי קודש למיניהם - ספרייה זו דומה לארון של בית המקדש שהיו מונחים בתוכו לוחות הברית.

כשיהודי משתמש בכיור שבביתו ליטול את ידיו וידי בני ביתו בבוקר בקומם משינתם, וכן לפני שהם אוכלים לחם, וכן לאחר שהם מתפנים וכיו"ב - כיור זה דומה לכיור שהיה בבית המקדש שהכהנים היו רוחצים בו את ידיהם ואת רגליהם לפני עבודתם בבית המקדש.

כשיהודי אוכל על שולחנו בדרך ארץ ובקדושה ומקפיד לברך על כל המאכלים שהוא אוכל ברכה ראשונה ואחרונה - שולחן זה דומה לשולחן שהיה בבית המקדש שהיה מונח עליו לחם הפנים.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

קודם כל אהבת ישראל

אם אתה רואה בחבר שלך דבר רע והוכחת אותו ובכל זאת הוא ממשיך, תשנא את ההתנהגות שלו, אבל אותו אתה צריך לאהוב כיון שהוא יהודי. הכלל בשמים הוא "אהוב יהודי וה' יתברך יאהב אותך", כשמגיעה לשמים בקשה של יהודי על אשתו, על הבן שלו, על אחותו וכו', קודם כל בודקים מה מצבו בענין אהבת ישראל. לא בודקים אם הוא בעל תורה, לא בודקים אם יש לו מזוזות, לא בודקים אם יש לו פאות ארוכות, קודם כל בודקים במידת אהבת ישראל. מאידך, מי שיש בו אהבת ישראל אפילו יעשה את כל הפשעים שבעולם, כשהוא יתפלל מיד ה' יקבל את תפילתו. אם אתה אוהב את בניו של ה', מה זה משנה מה עשית - הכל מתגמד! זו ההשקפה של בעל התניא כפי שלמד אותה מרבו הקדוש המגיד ממעזריטש, והמגיד קיבל אותה מרבו הקדוש הבעל שם טוב. אדמו"ר הזקן רוצה להפנים בעורקים שלנו את דרכו של הלל הזקן שהעמיד את כל התורה כולה רק על דבר אחד - אהבת ישראל. ואולי תגיד שהלל הזקן אמר כך בגלל שלא ידע ללמוד? הרי יצתה בת קול ואמרה "והלכה כבית הלל", זאת אומרת שהוא זכה לכוין בכל לימודו לאמיתתה של תורה. מי שאומרים שהלכה כמותו זה סימן שהוא הכי גדול בשמים, כמו שנאמר בדוד המלך ע"ה "וה' עמו" ודרשו חז"ל שהלכה כמותו בכל מקום.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:07	18:23	17:32	ירושלים
19:04	18:21	17:30	תל אביב
19:05	18:23	17:31	חיפה
19:06	18:23	17:31	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי יוסף מרוזין

"הרוגאצו'בר" - י"א אדר

היה לו יחס מיוחד מאוד לרמב"ם עד שנהג להגיד כי הרמב"ם הוא רבו. חיבר ספר הלכה הנקרא "צפנת פענח" על הרמב"ם. אמו ואביו היו משושלת של חסידי חב"ד, העריץ מאוד את אדמו"ר חב"ד ואת בעל התניא כינה בתואר "הגאון האמיתי". לא לחינם זכה לכינוי 'שר התורה', עמלו היה רצוף ומייגע, הוא עצמו אמר שכולם חושבים שהוא הגיע למה שהגיע בגלל היכולת שלו לזכור את מה שלמד אך דברי הפסוק "התעייף עיניך בו ואיננו" היו לנגד עיניו ואפילו כשעלה בסולם לקחת ספר כלשהו הקפיד להחזיק בידו את הגמרא עם אצבע על העמוד שלמד, שמא מתוך שיעזוב לרגע את הגמרא ישתכח ממנו לימודו. רב אחד הביא ספר לפניו שיתן לו הסכמה. עילעל ר' יוסף מתחילת הספר ועד סופו והכריז: "מצאתי חידוש". המחבר המתוח ששהה בחדר שמח שמחה גדולה והיה סקרן לדעת איזה מחידושו, התחדש זה עתה לרב. אך שמחה זו לא ארכה זמן רב, כאשר המשיך ר' יוסף את דבריו. "לא ידעתי שבעיר פלונית בה הודפס הספר יש בית דפוס, זה חידוש בשבילי". סיפר הרבי מליובאוויטש: פעם קיבל הגאון מכתב משרדי הממשלה בו נכתב כי עליו לשלם שני סוגי מיסים, לאחר שהקריא נכדו של ר' יוסף את נוסח המכתב, קבע ר' יוסף: "סוג אחד של מס הוא אכן על פי דיני התורה וצריך לשלמו בהתאם לכלל של 'דינא דמלכותא דינא', אמנם הסוג השני של המס אין לו תוקף הלכתי ולכן לא צריך לשלם אותו". כעבור ימים אחדים הגיע מכתב התנצלות משרדי הממשלה על שנפלה טעות במכתב הקודם שנשלח אל הרב, ובמכתב הנוכחי נאמר כי אין צורך לשלם את אחד מסוגי המס שנשלח במכתב הקודם - אותו מס בדיוק עליו אמר ר' יוסף שאין צריך לשלמו על פי דיני התורה.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

שמירת המחשבה

בפרשת ויקהל ובפרשת פקודי, מבואר עניין בניית המשכן וכליו, וכתוב בתורה הקדושה על הקמת המשכן בפועל על ידי משה רבינו, ועל ירידת השכינה הקדושה משמי השמים העליונים כדי לשכון במשכן הגשמי הנמצא למטה בעולמנו התחתון. ולכן הן מוגדרות על ידי חכמי האמת כ"פרשות עליונות" ומעלתן נשגבה עד מאוד, ומצווה עלינו להתבונן בעת קריאת פרשות קדושות אלו, כיצד ניתן לתרגם את עניינם הרוחני והמוסרי של המשכן וכליו לחיי היום יום של כל אחד ואחד מאיתנו.

"המזבח" - על גבי המזבח היו מקריבים בהמות לשם קרבן לה'. ובדומה לזה, צריך כל אחד מאיתנו לזבוח את יצריו הבהמיים ולהקריב אותם לכבוד ה' יתברך. לדוגמא, כאשר יצרו של האדם מטה אותו לאכול כבהמה, דהיינו לאכול בזללנות, בכל מקום ובכל הזדמנות וללא שום הבחנה בין מותר לאסור - עליו לעמול בכל כוחו לזבוח את יצרו ולהקריב אותו לה', על ידי שינהג ההיפך ממש מכפי שהוא רוצה, ויאכל בקדושה, במתינות ובדרך ארץ מתוך כוונה שעל ידי אכילה זו יהיה לו כח לעבוד את ה', וכמובן, לא ישכח לברך בכוונה גדולה ברכה ראשונה ואחרונה על מה שהוא אוכל.

לכן מידותיו של המזבח היו: חמש אמות אורך, חמש אמות רוחב ושלוש אמות גובה, אשר ביחד הן שלש עשרה אמות, כמספר הגמטריא של המילה "אחד" וכן של המילה "אהבה" - לרמוז לכל אחד מאיתנו לנתב את רגש האהבה שלו לנתיב אחד בלבד, והוא לה' יתברך שהוא אחד ושמו אחד, ולא לענייני העולם הזה והבליו.

ואש המזבח שהייתה שורפת את הבהמות שהיו קרבות על גביו, רומזת לנו לשרוף באש של יראת שמים את כל המחשבות הזרות וההרהורים הרעים שמתגנבים למוחנו פעם בפעם, ולא להניח להם להתעכב שם, וכה גדול כוחו של הרהור רע לפגום בנשמה עד כי אמרו חז"ל (יומא כט א) שהרהורי עבירה קשים מעבירה. ועל כן 'הרהור' אותיות 'הר והר', לרמוז שהרהור רע יוצר בין אדם לקונו מחיצה גבוהה כשני הרים גבוהים העומדים זה על גב זה, ומונעת ממנו את כל השפע האלוקי. עלינו לדעת שהשכינה שורה על האדם לפי קדושת המחשבה שלו. ומי שחלילה אינו שומר על מוחו מפני מחשבות רעות, אותן מחשבות מצמקות את כל כוחות הקדושה שבו עד לאפס ממש. לכן צריך אדם להשמר במשך כל חייו שלא תתעכב במוחו מחשבה רעה אפילו פעם אחת.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"לא תרגיש כלום"

לפני מספר שנים עברתי צנתור, ההחלמה ביום שלמחרת היתה לי קשה מאוד. אחרי מספר שנים התברר שאני צריך לעבור שוב צנתור... חששתי מאוד מהתהליך הרפואי אותו אני צריך לעבור, כמו תמיד כשצריך ישועה ידעתי מיד מהי הכתובת ונסעתי למורינו הרב, סיפרתי לרב על הצנתור הראשון שהיה לי מאד קשה ואני לא רוצה לחוות את זה שוב. הרב קם ממקומו תפס את ראשי ואמר: שיהיה לך צנתור קל ושהכל יעבור בהצלחה בעזרת ה' ולא תרגיש כלל שעברת צנתור!!! עם ברכת הרב נכנסתי לצנתור שעבר בהצלחה וההחלמה הייתה קלה ובאמת כמו שהרב אמר לא הרגשתי קושי כלל ממש כאילו לא עברתי צנתור, מדברי הרב לא נפל דבר.

הרב מרגיש אותנו

לפני החתונה של בתו הקטנה של רבנו, אח שלי שמגיע הרבה למורינו הרב הביא לי הזמנה, אמרתי לאחי הרב הביא לך הזמנות לחלק הוא לא אמר לך להזמין אותי, אחי ענה לי כשאני מביא לך זה כמו שהרב הביא לך, אמרתי לו שאני מתביישת לבוא - אולי אני בכלל לא מוזמנת, לאחר כמה ימים אחי נסע לשיעור של הרב ביום שני באשדוד, לאחר השיעור הוא ניגש לרב באיזה עניין, הרב תפס את אחי ביד ואמר לו תגיד לאחותך דינה שאני רוצה לראות אותה בחתונה, אחי חשב שהוא לא שומע טוב ושאל את הרב: סליחה מה אמר הרב והרב חזר על דבריו שוב. למחרת ביקש הרב לוודא עם אחי שאכן קיבלתי הזמנה, ואני אמרתי אני הולכת לחתונה ואני רוצה שהרב יראה שכיבדתי את בקשתו והגעתי לחתונה. מדהים לראות איך רבנו הרגיש את התחושות שלי.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תפילת שחרית של שבת קודש

שאלה: האם נכון להאריך בזמירות של שבת בתפילה, בנעימת קול, או שמא נכון לקצר יותר כדי להרוויח יותר זמן ללימוד התורה הקדושה, וכן שלא יהיה טורח ציבור?

תשובה: נכון להרבות בזמירות בתפילת השבת, בקדושה ובשמחה, ואף על פי שזה קצת על חשבון לימוד התורה הקדושה, כי חביבה מצוה בשעתה, אולם לא יאריך יותר מדאי בזמירות, כדי שלא לגרום לטורח ציבור, וצריכים החזנים להיזהר בזה. וכמו כן, מצוה שהציבור יאכלו בשבת קודש קודם שעה ששית מתחילת היום.

וכמו כן צריך להשתדל כאמור גם לנצל זמן מיוחד ללימוד התורה הקדושה, אלא שבכל זאת לא יקצר בזמירות, כי זהו כבוד השבת הקדושה.

ומה שהתבאר שנכון שהחזנים ינעימו בטעם טוב, מכל מקום זה דוקא בניגון שיש בו נעימה כעין שעושין בפסוקי דזמרה, אולם צריכים החזנים והמשוררים המאריכים בשיר, להיזהר שלא להפריד תיבה מחברתה.

ובשבת קודש יש עונג גדול למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, גם מהעונג הגופני שלנו, שאנחנו אוכלים ושותים ושמחים, ושאר עניינים שעושים אותם כרצון ה' יתברך, ואין צריך לומר אם הכוונה לשם שמים במפורש, שכן הוא הטוב והנכון, וכמו שהעלה אדוני אבי רבינו יורם מיכאל אברג'ל, וכן אם בנגינות יש התעוררות הלב לאהבת השי"ת ויראתו ושאר מדות טובות, שר בשירים על לב טוב שזה טוב ונכון. זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו [תהילים קיח, כד], שהיום בחינת קדושה, ומתעוררת המעלה שעם בני ישראל נקראים קודש.

ואין אומרים בשחרית של שבת 'מזמור לתודה', לפי שאין תודה קריבה בשבת. ואחר שירת הים מוסיפים ואומרים "נשמת כל חי", מפני הנשמה היתירה שיש לאדם בשבת, וגם שיש בו מעניין יציאת מצרים, שהוא מעין שירה, לכן סמכו את נשמת כל חי אחרי שירת הים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

ברכה לבטלה

עני מרוד היה רבי דובער מראדושיץ, מלבושיו קרועים, נעליו בלויות, וכך שרך רגליו ללובלין, לרבו החוזה.

הגיע לעיירה ונכנס לאכסניה להתחמם. ישבה שם קבוצה של מתנגדים עשירים, ורצו לקנטר את החסיד העני. "ברכה לבטלה אתה אומר כל יום" - פנה אליו ראש החבורה - הרי הנך עני מרוד ופרוטה אין לך, ומברך אתה מידי יום "שעשה לי כל צרכי"...

חיך רבי דובער ואמר: להיפך, אני מברך כדין ואתה לא. אומר אני "כל צרכי". ומה אני צריך? עניות, וזאת יש לי כל צרכי. ואילו אתה אומר "כל צרכי", ומה צרכך? עשירות, ועמל אתה יום ולילה להשיג יותר, משמע שאין לך די, יוצא שברכתך - ברכה לבטלה...

ברוך הזן פרק ז'

מאת: ר. אהרונ

תקציר: משה הנער היהודי מציע לנוסעי הרכב את הירקות הפזורים סביבו תמורת חפירת בונקר. הם ששים על ההצעה... עם כלי העבודה שבידיהם. חופרים תוך כמה שעות בונקר מקצועי.

ריבוננו של עולם! אין מילים בפיו! אחח אלוקי... זכייתי לראות עין בעין בהתגשמות הבטחתך!

המפקד הזה נראה כל כך מצחיק... כמו פגוש במדים... חה חה חה...

הכל, סטפן, הכל! אל תשאיר זכר!

קדימה! הכל שלכם! רק הביאו סל על מנת שלא יאבדו הירקות.

אדוני המפקד, ביצעת את המטלה בשלימות.

אסור למשרדו של המפקד וקרא לו לבא ולחזות במו עיניו בפלא...

כעת ארוץ לביתן על מנת להוריד ממני את המדים הטמאים הללו.

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

תמיד תדע שבליטה מובילה להתרסקות, תישאר נמוך ותזכור שמה שלא רואים זה הכי טוב.

העלון מוקדש: להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו לע"נ שולמית בת אהובה ז"ל לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
יום א' ג'ת"ש